

Dotyczy 16.04.2025

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Kraków, dnia 07 kwietnia 2025 r.

Sygn. akt 1023.1133.1.2025

**POSTANOWIENIE RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
DS. NAUCZYCIELI AKADEMICKICH UNIwersYTETU Jagiellońskiego
O UMORZENIU POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO**

w sprawie dr hab. Wojciecha Ryniewicza, zatrudnionego na stanowisku adiunkta w Katedrze
Protetyki Stomatologicznej i Ortodoncji w Instytucie Stomatologii
Wydziału Lekarskiego UJ-CM

Na podstawie § 15 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 08 czerwca 2022 r. w sprawie szczegółowego trybu prowadzenia mediacji, postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, a także sposobu wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia (Dz. U. 2022.1236) w zw. z art. 294 ust. 3 pkt. 4) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2024.1571 t.j.)

Rzecznik Dyscyplinarny ds. Nauczycieli Akademickich UJ dr hab. Izabela Lewandowska-Malec, prof. UJ postanowiła umorzyć postępowanie wyjaśniające z powodu przedawnienia karalności uchybienia dyscyplinarnego noszącego znamiona naruszenia godności zawodu nauczyciela akademickiego, określonego w art. 275 ust. 1 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce.

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2025 r. została skierowana przez prof. dr hab. Wiesława Rakowskiego.,

31-007 Kraków, ul. Gołębia 24 p. 17a, tel. +48 12 663-11-36
e-mail: rdna@uj.edu.pl

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Prezesa Zarządu Fundacji „Etyka w Nauce” do prof. dr hab. Piotra Jedynaka, JM Rektora UJ skarga na łamanie prawa przez pracowników i organy Uniwersytetu Jagiellońskiego (doreczenie 20.01.2025), odnosząca się do osoby:

- prof. dr hab. Jacka Popiela, byłego Rektora UJ
- prof. dr hab. Rafała Olszanieckiego, przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki Medyczne UJ
- prof. dr hab. Piotra Tulei, przewodniczącego Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich
- prof. dr hab. Moniki Florczak-Wątor – Rzecznika Dyscyplinarnego UJ ds. Nauczycieli Akademickich
- dr hab. Sybilli Stanisławskiej – Kloc, biegłej w postępowaniu dyscyplinarnym (k. 2 akt sprawy).

Pismem prof. dr hab. Joanny Żalewskiej-Gałosz, Prorektora UJ ds. polityki kadrowej i finansowej z dnia 05 lutego 2025 r. Rzecznik Dyscyplinarny ds. Nauczycieli Akademickich UJ został zobowiązany do rozpoczęcia prowadzenia sprawy dotyczącej dr hab. Wojciecha Ryniewicza w związku z otrzymaniem zawiadomienia o możliwości popełnienia przez niego czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego (doreczenie 11.02.2025), k. 50 akt sprawy.

Na podstawie § ust. 1 pkt. 1) rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 08 czerwca 2022 r. w sprawie szczegółowego trybu prowadzenia mediacji, postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, a także sposobu wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia (Dz. U. 2022.1236), dalej rozporządzenie 2022, Rzecznik Dyscyplinarny wszczął postępowanie wyjaśniające postanowieniem z dnia 24 lutego 2025 r. Z treści pisma organu, który powołał Rzecznika wynika, że polecenie prowadzenia sprawy dotyczyło tylko i wyłącznie osoby dr hab. Wojciecha Ryniewicza, k. 95 akt sprawy.

W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik ustalił, że wobec osoby dr hab. Wojciecha Ryniewicza są prowadzone poniższe postępowania:

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

- sygn. akt 1023.1133.1.2022 – na podstawie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 23 stycznia 2023 r. Rzecznika Dyscyplinarnego ds. Nauczycieli Akademickich UJ prof. dr hab. Moniki Florczak Wątor w sprawie niedołożenia należytej staranności w zakresie publikowania wyników badań w pracach przygotowanych we współautorstwie

– sygn. akt 1023.1133.1.2024, w którym Rzecznik Dyscyplinarny ds. Nauczycieli Akademickich UJ wydał postanowienie z dnia 05 grudnia 2024 r. o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego ze względu na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu o charakterze przewinienia dyscyplinarnego.

Natomiast zostało zakończone postępowanie:

- sygn. akt 1023.1133.1a.2022 – postanowieniem z dnia 04 lipca 2024 r. Uczelniana Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli Akademickich UJ utrzymała w mocy zaskarżone postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

Z treści w/w skargi (k. 12 akt sprawy) oraz późniejszych pism, kierowanych przez zawiadamiającego (k. 18-49 akt sprawy) wynika, że jednym z zarzutów, stawianych dr hab. Wojciechowi Ryniewiczowi jest „nepotyzm arogancki” (k. 18v akt sprawy), polegający na tym, iż „autorką wszystkich pięciu publikacji jest matka Habilitanta dr Anna Ryniewicz, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej, zatrudniona wówczas na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki oraz w Instytucie Stomatologii CM UJ”. W skardze z dnia 18 stycznia 2025 r. zawiadamiający zamieścił uwagę, że „Na krótko przed upływem terminu obowiązywania tzw. „Trybu 2011” w postępowaniu habilitacyjnym, który umożliwiał zaoczne uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, Państwo Anna i Wojciech Ryniewicz, pracowni CM UJ, zebrali pięć przypadkowych publikacji napisanych przez Annę Ryniewicz przy udziale jej asystentów z Akademii Górniczo-Hutniczej i złożyli wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego”, k. 12 akt sprawy).

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

W pierwszej kolejności Rzecznik Dyscyplinarny postanowiła zbadać stan faktyczny i przepisy prawne obowiązujące w czasie postępowania habilitacyjnego dr Wojciecha Ryniewicza.

Stan faktyczny:

Dr Wojciech Ryniewicz złożył wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego pismem z dnia 18 kwietnia 2019 r. W dniu 10 czerwca 2019 r. została powołana Komisja Habilitacyjna w składzie, k. 85 akt sprawy:

Prof. dr hab. Jacek Kasperski – przewodniczący

Dr hab. Mariusz Szuta – sekretarz

Prof. Dr hab. Beata Dejak – recenzent

Dr hab. Teresa Sierpińska – recenzent

Prof. dr hab. Eugeniusz Rokita – recenzent

Dr hab. Marta Cieśnikiewicz-Guzik – członek Komisji

Dr hab. Mieszko Więckiewicz – członek Komisji

W dniu 05 września 2019 r. Komisja Habilitacyjna jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie stomatologia Panu dr Wojciechowi Ryniewiczowi (k. 85v, k. 87 akt sprawy).

Uchwałą nr 7/IX/2019 z dnia 26 września 2019 r. Rada Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum na podstawie art. 18 pkt. 1 i art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (dalej: ustawa 2003) oraz na podstawie powyżej opisanej uchwały Komisji Habilitacyjnej został nadany dr Wojciechowi Ryniewiczowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie stomatologia, k. 88 akt sprawy.

Stan prawny:

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

W trakcie trwania postępowania habilitacyjnego dr Wojciecha Ryniewicza obowiązywała ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U.2017 poz. 1789).

Przepis art. 16 ustawy 2003 :

Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora i uzyskała znaczny dorobek naukowy lub artystyczny, a ponadto przedstawiła rozprawę habilitacyjną

został zmieniony przez art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.11.84.455) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 października 2011 r., dalej: nowela 2011:

1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:

- 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji;*
- 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;*
- 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.*

3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.

Na podstawie art. 16 ust. 4 noweli 2011 Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydał rozporządzenie z dnia 01 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, Dz. U. 2011, Nr 196, poz. 1165, dalej rozporządzenie 2011. W § 2 tego rozporządzenia postanowiono, iż:

Ileć w rozporządzeniu jest mowa o współautorstwie, należy przez to rozumieć indywidualny, precyzyjnie określony przez habilitanta, w tym także procentowo, jego wkład w autorstwo.

Analiza prawna:

Rzecznik Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że art. 16 ust. 2 pkt. 1 noweli 2011 nie obejmował swoim zakresem przedmiotowym osiągnięć, realizowanych we współautorstwie.

Pojęcie współautorstwa utworu zostało unormowane w ustawie z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz. U. 2025 poz. 24 t. j. (dalej ustawa 1994) w art. 9 ust. 1:

Współtwórcom przysługuje prawo autorskie wspólnie. Domniemywa się, że wielkości udziałów są równe. Każdy ze współtwórców może żądać określenia wielkości udziałów przez sąd, na podstawie wkładów pracy twórczej.

Gdyby w istocie ustawodawcy w 2011 r. chodziło o uwzględnienie osiągnięć realizowanych we współautorstwie, to zostałyby to wprost ujęte w ustawie, skoro w art. 16 ust. 2 pkt. 3) noweli 2011 za osiągnięcie można było uznać część pracy zbiorowej, jednak wymagano od habilitanta, aby był autorem „wydzielonego zagadnienia”.

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Definicja utworu zbiorowego oraz zbiorowej publikacji również została unormowana w przepisach prawa autorskiego w art. 11 i art. 62 ustawy 1994:

Autorskie prawa majątkowe do utworu zbiorowego, w szczególności do encyklopedii lub publikacji periodycznej, przysługują producentowi lub wydawcy, a do poszczególnych części mających samodzielne znaczenie - ich twórcom. Domniemywa się, że producentowi lub wydawcy przysługuje prawo do tytułu.

Twórca może w zbiorowej publikacji swych utworów umieścić utwory, o których publikację zawarł odrębną umowę.

2. Umowa o zbiorowe wydanie utworów nie obejmuje prawa publikacji poszczególnych utworów, chyba że postanowiono w niej inaczej.

Z powyższego wynika, że osiągnięcie naukowe, które ma być podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego powinno być ściśle określone, jasno oddzielone od innych części utworu i oznaczone nazwiskiem habilitanta jako autora. Gdyby ustawodawca dopuszczał dzieła we współautorstwie przepis art. 16 ust. 2 pkt. 3) byłby niepotrzebny. *A contrario*, skoro ustawodawca osobno unormował przypadek pracy zbiorowej, to uznał tę sytuację za szczególną.

Z uzasadnienia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 17 września 2010 r. (druk nr 3391)¹:

„Uproszczenie i skrócenie procedury habilitacyjnej – proponowane zmiany w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki spowodują skoncentrowanie się w procedurze habilitacyjnej na ocenie osiągnięć naukowych kandydata, przeprowadzanej na podstawie przejrzystych i precyzyjnie określonych oraz obiektywnych kryteriów. Odstępuje się od kolokwium i wykładu habilitacyjnego oraz obowiązku

¹ orka.sejm.gov.pl/Druki6ka.nsf/wgdruk/3391 (dostęp: 29.03.2025).

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

przedstawiania rozprawy habilitacyjnej w dotychczasowej formie. Zwiększona zostanie rola samego kandydata przez wprowadzenie zasady indywidualnego trybu składania wniosków do CK o wszczęcie procedury. Zwiększeniu ulegnie udział recenzentów zewnętrznych w ocenie osiągnięć habilitanta. Sama procedura została skrócona z 11 do 4 miesięcy. Bardzo ważne jest wprowadzenie wymogu jawności osiągnięć aplikanta, obowiązkowe uzasadnianie decyzji, publikacja harmonogramu przebiegu postępowania oraz decyzji rady naukowej i składu Komisji powołanej do rozpatrzenia sprawy.”

wynikało, że odtąd postępowanie habilitacyjne ma być przejrzyste i transparentne. Wprowadzenie możliwości uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego na podstawie współautorstwa dzieła naukowego, w ten sposób, że współautor samodzielnie określa swój procentowy udział i opisuje wkład w powstanie pracy, a pozostali współautorzy również informują o zakresie swojej partycypacji w żadnym razie nie można uznać za spełnienie wyżej wymienionych przesłanek.

Należy rozważyć, czy rozporządzenie 2011 nie stanowiło przekroczenia delegacji ustawowej, przewidzianej w art. 16 ust. 4 ustawy 2011, a wręcz czy nie doszło do wydania aktu wykonawczego *contra legem*.

Jak wynika z § 115 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, Dz. U 2016 Nr 203 t. j.:

W rozporządzeniu zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym).

Regulację tę należy rozumieć tak, że:

„Treść przepisu upoważniającego ma fundamentalne znaczenie z punktu widzenia zakresu spraw, które mogą być uregulowane w danym akcie wykonawczym. Już w pierwszym swoim orzeczeniu Trybunał Konstytucyjny orzekł, że brak stanowiska ustawodawcy w jakiejś sprawie musi być interpretowany jako nieudzielenie w danym zakresie kompetencji normodawczej.

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Kompetencji takiej nie można bowiem domniemywać (zob. orzeczenie z dnia 28 maja 1986 r., U 1/86, OTK 1986, nr 1, poz. 2; należy podkreślić, że Trybunał powołał się przy tym na opinię S. Wronkowskiej-Jaśkiewicz; zob. też orzeczenia: z dnia 20 października 1986 r., P 2/86, OTK 1986, nr 1, poz. 6, z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1986, nr 1, poz. 1). Oznacza to m.in., że zakres upoważnienia jest ustalany w drodze wykładni językowej i nie może być rozszerzany w drodze wykładni funkcjonalnej. Z tego, że rozporządzenie jest aktem wydawanym w celu wykonania ustawy, wynika, że ma ono konkretyzować regulację ustawową i nie może regulować zagadnień całkowicie pominiętych przez ustawodawcę (zob. np. wyroki TK: z dnia 11 grudnia 2000 r., U 2/00, OTK 2000, nr 8, poz. 296; z dnia 8 października 2002 r., K 36/00, OTK-A 2002, nr 5, poz. 63; z dnia 14 października 2002 r., U 4/01, OTK-A 2002, nr 5, poz. 64)."

„Właśnie ze względu na wykonawczy charakter rozporządzenia zawarte w nim przepisy <określają warunki do zastosowania norm ustanowionych w samej ustawie i uszczegóławiają je w takim stopniu, w jakim ustawodawca tego nie uczynił, ze względu na ich drugorzędne znaczenie. Rozporządzenie nie może jednak uzupełniać ustawy, rozbudowywać przesłanek zrealizowania jakiejś normy prawnej, określonej w ustawie, lub takich elementów procedury, które nie odpowiadają jej ustawowym założeniom>” (zob. np. wyrok TK z dnia 12 lipca 2007 r., U 7/06, OTK-A 2007, nr 7, poz. 76).”².

Rzecznik Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że rozporządzenie 2011, wprowadzając pojęcie współautorstwa, przekroczyło zakres udzielonego upoważnienia ustawowego, albowiem fraza „kryteria oceny osiągnięć” osoby, ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, nie dawały legitymacji do uwzględniania innych, poza autorstwem, form udziału w pracy naukowej.

² G. Wierczyński [w:] *Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej"* [w:] *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, wyd. II, Warszawa 2016, Załącznik @1 § 115.
<https://sip.lex.pl/commentary/587703510/500950> (dostęp: 2025-03-29).

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Przenosząc powyższe uwagi na grunt sprawy postępowania habilitacyjnego dr Wojciecha Ryniewicza odwołać się trzeba do recenzji prof. dr hab. Eugeniusza Rokity, który stwierdził, że:

„Dr Wojciech Ryniewicz jest pierwszym autorem w czterech publikacjach. Zgodnie z załączonymi dokumentacją oświadczeniami udział dr Wojciecha Ryniewicza w badaniach, których wyniki wykorzystano w publikacjach wyniósł 80-90 procent. Przyjmuję, że udział dr Wojciecha Ryniewicza w badaniach był dominujący, pozostawiając bez komentarza prostą arytmetykę”.

W uzasadnieniu do uchwały Komisji Habilitacyjnej pod nieobecność prof. Rokity wskazano, że „we wstępie w ocenie formalnej poddał on w wątpliwość udział procentowy habilitanta w poszczególnych publikacjach, który na zasadach czystej matematyki jest zbyt wysoki, biorąc pod uwagę liczbę autorów”, k. 86v akt sprawy.

Słuchany w charakterze świadka w dniu 18.03.2025 r. prof. dr hab. E. Rokita uznał „za niepoważny udział innych autorów sięgający kilku procent. W przypadku jednej publikacji było 7 autorów, Pan dr Ryniewicz miał 80% udział w trzeciej publikacji, był na 3 miejscu jako autor i miał 80% udział”, k. 185 akt sprawy.

Publikacja pod numerem 2 w istocie wskazuje aż 7-miu autorów, a opatrzona numerem 3 wskazuje habilitanta jako 3-ciego a zarazem ostatniego spośród autorów, natomiast jego udział jest, według jego własnego oświadczenia 80%.

Postępowanie habilitacyjne dr Wojciecha Ryniewicza stanowi, zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego, przykład braku jednoznaczności i przejrzystości procedury, która jawi się jako kontrowersyjna, a została wywołana regulacjami zawartymi w rozporządzeniu 2011. Dodać należy, że ta procedura przestała obowiązywać wraz z wejściem w życie przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dniem 01.10.2019 r.³

³ Ustawa z dnia 03.07.2018 Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U 2018 poz. 1669.

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Rzecznik Dyscyplinarny uważa za konieczne odniesienie się do uwagi, zawartej w recenzji prof. dr hab. Eugeniusza Rokity, wskazującej na „zbieżność nazwisk współautorów publikacji, która występuje we wszystkich pięciu pracach” „[...] pojawiają się [...] pewne niejednoznaczności w ocenie osiągnięcia naukowego. [...] w działalności naukowej obowiązują pewne zasady, które powinny być przestrzegane szczególnie w opracowaniach dla uzyskania stopnia naukowego”. Pytany w związku z tym passusem w recenzji, o jakie zasady chodzi recenzentowi, prof. Rokita oświadczył w swoim zeznaniu, że: „zasada była taka, że nie wypadało żeby syn czy córka studiowali na Uczelni, na której tatuś lub mamusia byli profesorami”. Na pytanie Rzecznika, czy konkluzja recenzji byłaby inna, gdy świadek wiedział, że w publikacjach habilitanta brała udział jego matka, świadek oświadczył, że „ze względów formalnych rozważyłbym inną konkluzję recenzji”, k. 185v akt sprawy.

Dr hab. Anna Ryniewicz była zatrudniona od 12.2003 do 06.2013 oraz od 10.2013 do 06.2021 r. w tej samej jednostce – Katedrze Protetyki Stomatologicznej Instytutu Stomatologii UJ CM, k. 170 akt sprawy. Jest matką habilitanta.

W związku z powyższymi ustaleniami Rzecznik Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że w procedurze habilitacyjnej dr Wojciecha Ryniewicza doszło do przekroczenia zasad etycznych. Kwestia udziału matki habilitanta w badaniach oraz publikacjach stanowiących podstawę nadania stopnia naukowego budzi poważne wątpliwości. Z punktu widzenia przeciętnego, postronnego obserwatora może pojawić się podejrzenie nepotyzmu, niejasnych rodzinnych powiązań i niepewności co do prawidłowości oceny osiągnięcia naukowego habilitanta. W żadnym wypadku świat nauki nie powinien pozwalać na takie sytuacje. Środowisko naukowców powinno być wolne od takich domysłów, nie powinno kreować podobnych zjawisk. Nie dziwi zatem oburzenie zawiadamiającego, wskazującego na niedopuszczalność takiego przypadku.

Przepis § 15 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia 2022 przewiduje umorzenie postępowania wyjaśniającego, jeśli doszło do przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, analogicznie do regulacji zawartych w kodeksie postępowania karnego, które stosuje się na mocy art. 305 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce:

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

„Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach wypowiadał się jednoznacznie, że stwierdzenie przedawnienia ścigania karnego obligowało sąd do wydania orzeczenia umarzającego postępowanie karne - sąd nie był władny wydać ani wyroku skazującego, ani uniewinniającego (wyrok SN z 8.06.1977 r., I KR 87/77, OSNPG 1977/11, poz. 114). Z kolei w postanowieniu z 2.07.2002 r., IV KKN 264/99, LEX nr 54407, Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż „postępowanie należy umorzyć w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności, ale tylko wtedy, gdy nie ma od razu podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy. Umorzenie z racji przedawnienia wchodzi też zawsze w rachubę, gdyby kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagały dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności” (analogicznie w postanowieniu z 3.04.2002 r., V KKN 484/00, LEX nr 53336). Takie stanowisko Sądu Najwyższego znalazło uznanie w piśmiennictwie jako przejaw materialnego działania przesłanki przedawnienia karalności”⁴.

Powyższe stanowisko w pełni podzielam jako Rzecznik Dyscyplinarny. Umorzenie postępowania wyjaśniającego następuje z uwagi na treść art. 288 ust. 1 ustawy 2018, albowiem od daty zgłoszenia wniosku przez dr hab. Wojciecha Ryniewicza o wszczęcie postępowania habilitacyjnego upłynęło ponad 5 lat. W związku z powyższym dalsze prowadzenie postępowania wyjaśniającego nie jest możliwe.

Na niniejsze postanowienie służy zażalenie do wydziałowej komisji dyscyplinarnej za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone postanowienie w terminie zawitym 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia (art. 465 § 2 k.p.k., art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 305 ustawy 2018). Wniesienie zażalenia po tym terminie jest bezskuteczne (art. 122, 460 k.p.k. w zw. z art. 305 ustawy 2018).

⁴ wo-78-19.pdf, dostęp: 29.03.2025.

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie

Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich

Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt. W celu przejrzenia akt Rzecznik Dyscyplinarny może udostępnić akta w postaci elektronicznej (art. 306 § 1b k.p.k. w zw. z art. 305 ustawy 2018).

Otrzymują:

- 1) JM Rektor prof. dr hab. Piotr Jedynak
- 2) Prezes Zarządu Fundacji „Etyka w nauce” prof. dr hab. Wiesław Rakowski
- 3) dr hab. Wojciech Ryniewicz

dr hab. Izabela Lewandowska-Malec, prof. UJ
Rzecznik Dyscyplinarny UJ ds. Nauczycieli Akademickich